

Aldona Chachlikowska

Henryk Dąbrowski 1926-1997

Biblioteka 2 (11), 183-184

1998

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

HENRYK DĄBROWSKI 1926 - 1997

Trudno jest żegnać Człowieka z którym łączyła nas wspólna, ponad 20 letnia praca i przyjaźń. Tym trudniej, że był człowiekiem, który swe niepospolite talenty i wszechstronne wykształcenie potrafił łączyć z ujmującym sposobem bycia. Urodził się 24 marca 1926 roku w Bydgoszczy, tam w Państwowym Gimnazjum i Liceum Męskim uzyskał świadectwo dojrzałości. Naukę kontynuował w Uniwersytecie Poznańskim. Historyk - mediewista z wykształcenia i zamiłowania, później bibliotekarz z wyboru, ale równie zainteresowany innymi dziedzinami wiedzy np. matematyką. Już w czasie studiów uniwersyteckich, jako wolontariusz uczył swoich młodszych kolegów logiki matematycznej.

Cała Jego droga zawodowa to praca z ludźmi, był urodzonym dydaktykiem. Z Uniwersytetem Adama Mickiewicza związał się zawodowo na czwartym roku studiów, kiedy to rozpoczął pracę jako asystent w Instytucie Historycznym. Pracował tam do uzyskania magisterium - w roku 1951 - na podstawie pracy „Uformowanie się wielkiej własności feudalnej klasztoru cystersów w Henrykowie”. Następnie, na krótko podjął pracę w charakterze bibliotekarza w Pedagogicznej Bibliotece Wojewódzkiej w Poznaniu. Przez kolejnych kilkanaście lat (do roku 1972) był pracownikiem naukowym w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk. Jego zainteresowania skierowane były głównie na badania związane z przygotowaniem Słownika Starożytności Słowiańskich oraz Studiów Źródłoznawczych. W okresie tym obronił pracę doktorską pt.: „Rozwój gospodarki rolnej w Polsce do połowy XIV wieku” pod kierunkiem naukowym profesora doktora Henryka Łowmiańskiego (1960 r.). Zdał również egzamin kwalifikacyjny na stanowisko dokumentalisty dyplomowanego w PAN (1966 r.).

Na dalsze miejsce swojej aktywności zawodowej wybrał Bibliotekę Uniwersytecką, gdzie w 1972 roku rozpoczął pracę w Oddziale Informacji Naukowej. Kierował Sekcją Dokumentacji i Wystaw. Jednak głównym miejscem Jego pracy w Bibliotece był Katalog, którym kierował nieprzerwanie przez 15 lat, do momentu przejścia na emeryturę w roku 1991.

Swoje pasje pedagogiczne realizował jako wykładowca „Podstaw informacji naukowej”, ucząc głównie studentów Wydziału Prawa i Administracji. Przez kilka lat prowadził dla nich wykład monograficzny z tej dziedziny. Od 1979 roku nauczał przedmiotów kierunkowych w Instytucie Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej.

Był wielkim rzecznikiem kształcenia informacyjnego uczniów szkół średnich. Związane to było z Jego drugą działalnością zawodową. Od 1980 roku pracował jako adiunkt w Instytucie Kształcenia Nauczycieli i Badań Oświatowych (po reorganizacji Wojewódzki Ośrodek Metodyczny) w Poznaniu. Wykładał przedmiot „Bibliotekoznawstwo i informacja naukowa” na kursach dla bibliotekarzy szkolnych, przygotowując ich w ten sposób do zadań dydaktycznych. Przez wiele lat uczestniczył w pracach komisji egzaminacyjno-kwalifikacyjnej dla nauczycieli.

Dużo publikował. Jego prace można uporządkować w ramach dwóch nurtów: historycznego i bibliotekarsko - informacyjnego. W części historycznej dominują zainteresowania zakonem cystersów i gospodarką rolną w Polsce średniowiecznej. Drugi natomiast obejmuje publikacje związane z dydaktyką informacji naukowej.

W 1979 roku udekorowany został Odznaką Honorową Miasta Poznania. Za swoją pełną zaangażowania pracę dla Uniwersytetu dwukrotnie (1986 i 1989 r.) otrzymał nagrodę Rektora UAM za osiągnięcia dydaktyczno-organizacyjne.

Po przejściu na emeryturę Jego związek z Biblioteką Uniwersytecką nie ustał. Pomimo iż pracował w niepełnym wymiarze czasu był z nami każdego dnia. Dyrekcja BU powierzyła mu bardzo ważne zadanie, odpowiadał mianowicie za selekcję zbiorów. Była to ciężka praca. Wiele godzin każdego dnia spędzał w przepastnych magazynach Biblioteki wskazując materiały zbędne w naszej Książnicy.

Uwielbiał podróże, po kraju i dalekie wyjazdy zagraniczne. Każdego roku przed wakacjami „przerabiał” nową trasę i zaskakiwał nas pomysłem. Pierwszy był Egipt, później Indie, Tajlandia, Indonezja, Tunezja, nie mówiąc już o Europie. Nas, swoich współpracowników, kolegów, przyjaciół namawiał do zwiedzania kraju i świata. Często organizował dla nas niezapomniane, wspaniałe wycieczki. Kilka lat temu poważna choroba ograniczyła możliwości wyjazdów, ale i wtedy nie odmówił sobie przyjemności wyprawy do Bawarii. Na zbliżające się wakacje planował Laponię... Teraz, gdy wybrał się w dużo dalszą niż pragnął podróż bardzo nam brakuje Jego życzliwości, pomocy i poczucia humoru.